

Äldste James J. Hamula
i de sjuttios kворum

Sakramentet och försoningen

*Sakramentets förrättning behöver bli heligare för
och mer helgad av var och en av oss.*

Kvällen före Getsemane och Golgata samlade Jesus sina apostlar en sista gång för gudsdyrkan. De träffades i övre rummet i en lärjunges hem i Jerusalem och det var under påskhögtiden.¹

Framför sig hade de den traditionella påskmåltiden som bestod av offerlammet, vin och osyrat bröd – symboler för Israels tidigare befrielse från slaveri och död² och en framtida återlösning som ännu inte inträffat.³ När måltiden närmade sig slutet tog Jesus ett bröd, tackade Gud och bröt det⁴ och gav det till sina apostlar med orden: "Tag och ät."⁵ "Detta är min kropp, som utges för er. Gör detta till minne av mig."⁶ På liknande sätt tog han bägaren med vin, välsignade det och lät det gå runt till dem som satt omkring honom och sa: "Denna bägare är det nya förbundet i mitt blod"⁷ "som är utgjutet ... till syndernas förlåtelse".⁸ "Gör detta till minne av mig."⁹

På det här enkla men djupsinniga sättet instiftade Jesus en ny förrättning för Guds förbundsfolk. Nu skulle man inte längre spilla djurblod eller äta djurkött i väntan på ett återlösnings offer av en Kristus som ännu

inte hade kommit.¹⁰ I stället, eftersom Kristus nu anlant, skulle symboler för hans sargade kropp och spillda blod tas och ätas till minne av hans återlösningsoffer.¹¹ Genom att ta del av den här nya förrättningen visade man för alla att man högtidligen accepterar Jesus som den utlovade Kristus och helhjärtat vill följa honom och hålla hans bud. De som gjorde så och som levde sitt liv så, skulle den andliga döden gå förbi, och de skulle få evigt liv.

Under timmarna och dagarna som följde gick Jesus till Getsemane, fördes till Golgata och kom segrande ut från Josef av Arimateas grav. Efter Jesu himmelfärd samlades hans trofasta lärjungar i och omkring Jerusalem första dagen i veckan till "brödsbrytelse"¹² och det gjorde de "troget"¹³. Säkerligen gjorde de inte det bara för att minnas Herren som lämnat dem, utan också för att uttrycka tacksamhet mot och tro på den härliga återlösning som han erbjöd dem.

Det är betecknande att Jesus, när han besökte sina lärjungar på den amerikanska kontinenten, också instiftade sakramentet bland dem.¹⁴ Han sa då: "Detta skall ni alltid vinnlägga er om att göra"¹⁵ och "det skall vara ett vittnesbörd för Fadern att ni alltid kommer ihåg mig"¹⁶. Och återigen när återställelsen inleddes instiftade Herren sakramentets förrättning och gav liknande instruktioner till oss som han hade gett sina tidigare lärjungar.¹⁷

Sakramentets förrättning har kallats "en av kyrkans heligaste förrättningar".¹⁸ Den behöver bli heligare för och helighållas mer av var och en av oss. Jesus Kristus själv instiftade förrättningen för att påminna oss om vad han gjort för att återlösa oss och för att lära oss hur vi kan ta del av hans återlösning och därigenom få leva med Gud igen.

Med det brutna brödet visar vi att vi minns Jesu Kristi fysiska kropp, en kropp som utsattes för smärta, bedrövelser och frestelser av alla slag,¹⁹ en kropp som tyngdes av en sådan ångestfylld börda att han blödde ur varje por,²⁰ en kropp vars kött sönderslets och vars hjärta krossades genom korsfästelsen.²¹ Vi uttrycker vår tro på att fastän samma kropp lades ner i döden, uppstod den från graven för att aldrig mer uppleva sjukdom, förruttelse eller död.²² Och när vi tar del av brödet visar vi vår tro på att våra

kroppar, liksom Kristi jordiska kropp, ska befrias från dödens bojor, uppstå i triumf från graven och återställas till våra eviga andar.²³

Med en liten mugg vatten betyder vi att vi minns blodet som Jesus spillde och det andliga lidande han utstod för hela mänskligheten. Vi minns smärtan som gjorde att stora blodsdroppar föll i Getsemane.²⁴ Vi minns hur han blev slagen och gisslad av dem som fängslat honom.²⁵ Vi minns blodet som rann från hans händer, fötter och sida på Golgata.²⁶ Och vi minns hans egna ord om sitt lidande: "Hur svåra vet du inte och hur intensiva vet du inte, ja, hur svåra att uthärda vet du inte."²⁷ När vi tar del av vattnet uppmärksammar vi att hans blod och lidande sonade våra synder och att han förlåter våra synder när vi omfattar och tar emot principerna och förrättningarna i hans evangelium.

Alltså påminns vi genom brödet och vattnet om att Kristus återlöser oss från död och synd. Ordningen att ta brödet först och vattnet därefter är inte oväsentlig. När vi tar del av brödet påminns vi om vår säkra uppståndelse som betyder mer än bara en återförning av kropp och ande. Genom uppståndelsens kraft återställs vi till Guds närhet.²⁸ Den verkligheten ställer oss inför vårt livs mest grundläggande fråga. Den grundläggande fråga som vi alla ställs inför är inte om vi kommer att leva utan med vem vi kommer att leva efter döden. Vi kommer alla att återvända till Guds närhet, men inte alla får stanna kvar hos honom.

Under jordelivet blir var och en av oss befläckade av synd och överträdelse.²⁹ Vi har tankar, ord och handlingar som är allt annat än dygdiga.³⁰ Kort sagt blir vi orena. Och Jesus klargjorde vad följderna är av orenhet i Guds närhet: "Intet orent kan vistas ... i hans närhet."³¹ Den verkligheten blev

uppenbar för Alma den yngre, som, när han hade träffat en helig ängel, var så plågad, söndersliten och pinad av sin orenhet att han ville bli "förintad till både själ och kropp, så att [han] inte behövde föras fram för att stå i ... Guds närhet".³²

När vi tar del av sakramentets vatten får vi lära hur vi kan bli rena från synd och överträdelse och därmed få vara i Guds närhet. Genom att utgjuta sitt oskyldiga blod tillfredsställde Jesus Kristus rättvisans krav för varje synd och överträdelse. Han erbjuder sig sedan att göra oss rena om vi har tillräckligt stor tro på honom för att omvända oss, ta emot alla frälsningens förrättningar och förbund – som börjar med dopet – och ta emot den Helige Anden. När vi tar emot den Helige Anden blir vi

renade. Jesus förkunnade tydligt den här läran:

"Och inget orent kan komma in i [Guds] rike. Därför kommer ingenting in i hans vila utom de som har tvättat sina kläder i mitt blod ...

Och detta är befallningen: Omvänd er, alla jordens ändar, och kom till mig och bli döpta i mitt namn så att ni kan bli heliggjorda genom att ta emot den Helige Anden, så att ni kan stå obefläckade inför mig på den yttersta dagen."³³

Det här är Kristi lära.³⁴ När vi tar emot den här läran och låter den styra våra liv, tvättas vi symboliskt i Kristi blod och görs rena.³⁵

Genom sakramentsbönerna uttrycker vi att vi godtar denna Kristi lära och att vi är fast beslutna att följa den. I vår vädjan till Gud, vår evige Fader, förkunnar vi att vi "alltid ska

minnas” hans dyrbara Son. Först betygar vi vår ”villighet” att minnas. Sedan ”betygar” vi att vi minns. När vi gör det förpliktar vi oss högtidligen att utöva tro på Jesus Kristus och på att han återlöste oss alla från död och synd.

Vi förkunnar vidare att vi ska ”hålla hans bud”. Det här är en högtidlig förpliktelse att omvända sig. Om våra tankar, ord eller handlingar inte har varit vad de borde ha varit tidigare, förpliktar vi oss på nytt att mer hängivet forma våra liv efter hans i framtiden.

Sedan förkunnar vi att vi ”är villiga att ta på oss hans Sons namn”.³⁶ Det är ett högtidligt åtagande att underkasta oss hans myndighet och utföra hans verk, vilket innefattar att vi tar emot varje frälsande förrättning och förbund.³⁷

När vi åtar oss att följa de här principerna blir vi i sakramentsbönerna lovade att vi ska ”ha hans Ande hos [oss]”.³⁸ Att på nytt ta emot Anden är en av de största välsignelserna, eftersom det är genom Anden som vi renas från synd och överträdelse.³⁹

Bröder och systrar, den viktigaste händelsen i tiden och evigheten är Jesu Kristi försoning. Han som genomförde försoningen har gett oss sakramentets förrättning för att hjälpa oss att inte bara minnas utan också

göra anspråk på den oförlitliga nådehandlingens välsignelser. När vi regelbundet och uppriktigt deltar i den här heliga förrättningen kan vi lättare omfatta och följa Krista lära efter dopet och därigenom sträva efter helgelse och fullfölja helgelseprocessen. Ja, sakramentets förrättning hjälper oss att trofast härda ut till änden och ta emot Faderns fullhet på samma sätt som Jesus gjorde, genom att gå från nåd till nåd.⁴⁰

Jag vittnar om Jesu Kristi makt att återlösa oss alla från död och synd och om att hans prästadömsförrättningar, däribland sakramentet, har kraften att förbereda oss för att ”se Guds, ja, Faderns, ansikte och leva”.⁴¹ Må vi ta del av sakramentet nästa vecka, och varje vecka därefter, med en djupare önskan och ett mer uppriktigt syfte, ber jag i Herren Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Matt. 26:17–20; Mark. 14:12–17; Luk. 22:7–18.
2. Se 2 Mos. 12; 4 Mos. 28:16–25; Bible Dictionary, ”Feasts”.
3. Se 2 Mos. 13:12–13; Mosiah 2:3–4; Mose 5:5–8.
4. Se Matt. 26:26; Mark. 14:22; Luk. 22:19; 1 Kor. 11:24. När Jesus däremot instiftade sakramentet bland nephiterna efter sin uppståndelse så bryter han brödet först och välsignar det sedan (se 3 Nephi 18:3).
5. Matt. 26:26; Mark. 14:22; 1 Kor. 11:24.
6. Luk. 22:19; se också 1 Kor. 11:24.

7. Luk. 22:20; se också Matt. 26:28; Mark. 14:24; 1 Kor. 11:25.
8. Matt. 26:28.
9. Luk. 22:19; se också 3 Nephi 18:11.
10. Se 2 Nephi 11:4; 25:24–25; Jakobs bok 4:5; Alma 34:14; 3 Nephi 9:17, 19–20; Mose 5:5–8.
11. Se Joh. 6:51–57; 1 Kor. 11:24–26; L&F 20:40.
12. Apg. 20:7.
13. Apg. 2:42.
14. Se 3 Nephi 9:19–20; 18:1–11; 20:3–9; 26:13.
15. 3 Nephi 18:6.
16. 3 Nephi 18:7.
17. Se L&F 20:75; 27:2; 59:9–12.
18. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Fielding Smith* (2013), s. 95. ”Enligt min uppfattning är sakramentsmötet det allra heligaste mötet av alla möten i kyrkan” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Fielding Smith*, s. 93).
19. Se Alma 7:11.
20. Se Luk. 22:44; Mosiah 3:7; L&F 19:18.
21. Se Ps. 22:16; Joh. 19:33–34; 20:25–27; 3 Nephi 11:14; L&F 6:37; James E. Talmage, *Jesu Kristus*, (1964), s. 656.
22. Se Matt. 28:6; Luk. 24:6, 39; Joh. 20:20; L&F 76:22–24.
23. Se Joh. 6:51–59; Alma 11:42–44; 40:23; 3 Nephi 27:13–15.
24. Se Luk. 22:44; Mosiah 3:7; L&F 19:18.
25. Se Jes. 53:5; Matt. 26:67; 27:26, 29–30; Mark. 14:65; 15:15, 19; Luk. 22:63–65; Joh. 19:1; Mosiah 15:5.
26. Se Matt. 27:35; Mark. 15:15; Luk. 23:33; Joh. 19:16, 33–34.
27. L&F 19:15.
28. Se Alma 11:42–45; 3 Nephi 27:13–15.
29. Se Mose 6:55.
30. Se Matt. 5:27–28; 12:36; Jak. 3:1–13; Mosiah 4:29–30; Alma 12:14.
31. Mose 6:57; se också 1 Kor. 6:9; Ef. 5:5; 1 Nephi 10:21; 15:33–34; Alma 7:21; 11:37; 40:26; 3 Nephi 27:19; L&F 1:31–32.
32. Alma 36:15; se också v. 14; Upp. 6:15–17; Alma 12:14.
33. 3 Nephi 27:19–20.
34. Se 2 Nephi 31:2–21; 3 Nephi 11:31–41; 27:13–22; L&F 76:40–42, 50–54, 69–70.
35. Se 3 Nephi 27:19; se också Upp. 1:5–6; 7:14–15; Alma 5:21; 13:11–12; Ether 13:10–11; Mose 6:59–60.
36. Se L&F 20:77; Moroni 4:3.
37. Se Dallin H. Oaks, *His Holy Name* (1998); Dallin H. Oaks, ”Att ta på oss Jesu Kristi namn”, *Nordstjärnan*, Rapport från 155:e årliga generalkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, 1985, s. 74–77.
38. L&F 20:77, 79; Moroni 4:3; 5:2.
39. Se Rom. 15:16; 1 Kor. 6:11; 2 Nephi 31:17; Alma 5:54; 13:12; 3 Nephi 27:20; Moroni 6:4.
40. Se L&F 93:6–20.
41. L&F 84:22.